

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/143/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320205492
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1320205492.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členov senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Romana Bolebrucha, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: T. Q., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov - matka: K. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. A. XX, XXX XX D., zastúpená JUDr. Tijanou Čecézovou, LL.M., advokátkou so sídlom Drieňová 17, 821 03 Bratislava a otec: T. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX, XXX XX D., o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III, sp.zn. 39P/87/2020 - 35, zo dňa 29.04.2020, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa vo výroku, ktorým bol zamietnutý návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia o výživnom m e n í tak, že

Nariaďuje sa neodkladné opatrenie, ktorým sa otcovi ukladá povinnosť prispievať na výživu maloletého T. Q., nar. XX.XX.XXXX sumou 100 eur mesačne vždy do 15 dňa v mesiaci do rúk matky, počnúc dňom 29.04.2020 do právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 39P/325/2018.

Vo zvyšku sa uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Súd prvej inštancie zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala do právoplatného skončenia konania vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, zverenie maloletého T. Q., nar. XX.XX.XXXX do starostlivosti matky a uloženie povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletého sumou 280 eur mesačne. Zároveň žiadala oprávniť otca stretávať sa s maloletým s výnimkou školských prázdnin a sviatkov každý páry kalendárny týždeň v roku od piatku od 17.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že otec si vyzdvihne maloletého v mieste bydliska matky a v stanovený čas ho v mieste bydliska matky odovzdá.

2. Súd prvej inštancie vec právne odôvodnil ust. § 2 ods. 1 a 2, § 360, § 366, § 367 zák.č. 161/2016 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 324, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, ods. 2 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a vysvetlil charakter neodkladného opatrenia a podmienky jeho nariadenia. Návrhu matky na zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti nevyhovelo z dôvodu, že maloletý je fakticky v osobnej starostlivosti matky a matka neuvádzala, že otec po tom, čo maloletý odmietol ísť k nemu, sa násilne domáhal starostlivosti o maloletého, resp. že nezohľadnil vyjadrenie maloletého. Mal preukázané, že maloletý je dlhodobo v starostlivosti oboch rodičov v intervale 5 dní u otca a 9 dní u matky, na ktorej starostlivosti zotrvali aj v rámci konania vo veci samej na pojednávaniach dňa 12.11.2019 a 10.03.2020 s tým, že budú

pokračovať v psychologickom poradenstve na referáte poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Bratislava, aj za účasti maloletého. Vzhľadom na vyhlásenú mimoriadnu situáciu na Slovensku a opatrenia prijaté v súvislosti s ochorením COVID-19 a zatvorením materských škôl, rodičia nemôžu pokračovať v poradenstve. Ohľadom aktuálnej situácie matka uviedla, že maloletý odmieta ísť k otcovi, pričom z návrhu nevyplýva, že by sa otec násilným spôsobom domáhal starostlivosti o maloletého. Rovnako tak nevyplýva z obsahu vyjadrenia matky, že by otec nesúhlasil s úpravou styku s maloletým na každý druhý týždeň od piatku do nedele. Poukázal na to, že kolízny opatrovník rodičom odporúča pristupovať k maloletému čo najcitlivejšie, rešpektovať rodičovskú dohodu a prihliadať na potreby a želania maloletého. Uviedol, že matka v návrhu uvádzala, že maloletý odmieta ísť s otcom, poukazovala na to, že otec s maloletým trénuje s pištoľou, no na druhej strane mu navrhla upraviť styk s prespaním a neuviedla, ako otec má údajne nakladať s pištoľou, alebo oznámila, resp. podala na príslušnom orgáne oznámenie. Dospel k záveru, že neexistuje neodkladná potreba úpravy pomerov v zmysle návrhu matky ani zverením maloletého do starostlivosti matky, ani pokiaľ ide o určenie výživného na maloletého vo výške 280 eur mesačne. Poukázal na to, že matka nešpecifikovala nevyhnutné výdavky maloletého a neuviedla, či otec neprispieva na výživu maloletého, či ho požiadala o platenie výživného a či otec dobrovoľne výživné neuhrádza. Z doterajšieho konania mal preukázané, že otec, ktorý poberá invalidný dôchodok má sčasti príjem zo živnosti, podieľa sa a má záujem sa podieľať na starostlivosti o maloletého a úhrade jeho nákladov. Zdôraznil, že neodkladné opatrenie uložením povinnosti rodičovi prispievať na výživu maloletého dieťaťa je možné, len ak sa nestará o maloleté dieťa a ak si sám túto svoju zákonnú povinnosť dobrovoľne neplní a to ani v nevyhnutnej miere s poukazom na ust. § 366 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie matka prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne, navrhla zmeniť napadnuté uznesenie a jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Namietala, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, alebo ďalšie prostriedky procesného úkonu, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na to, že súd prvej inštancie pri odôvodnení napadnutého rozhodnutia vychádzal zo zápisnice z pojednávania konaného vo veci samej dňa 12.11.2019. Zdôraznila, že v priebehu uvedeného konania jej nebol poskytnutý dostatočný priestor, nebola vypočutá tak, aby sa k veci konkrétne vyjadrila, pričom svoje názory prezentoval hlavne otec, ktorému bol daný široký a časovo nadštandardný priestor na vyjadrenie, a preto navrhla konajúcemu súdu realizovať aj jej výsluch ako účastníčky konania, pri zachovaní princípu rovnosti strán konania a poskytnutia jej možnosti na vyjadrenie. Napriek tomu, že súd konštatuje, že sa rodičia na starostlivosti o maloletého v režime 5 a 9 dní dohodli, uviedla, že nikdy nepovažovala tento model starostlivosti pre maloletého za vhodný, vzhľadom na jeho vek a nedodržiavanie režimu. Dala do pozornosti aj konštatovanie kolízneho opatrovníka, že komunikácia medzi rodičmi nie je dobrá.. Zdôraznila, že otec maloletého zastáva iné názory ako ona, často v rozpore so záujmami maloletého, napr. pokiaľ ide o povinné očkovanie dieťaťa, pričom otec bez jej vedomia a súhlasu podrobuje maloletého rôznym vyšetreniam u lekárov. Namietala, že súd prvej inštancie odôvodnenie rozhodnutia oprel len o niektoré skutkové zistenia a nebral do úvahy skutkové zistenia vyplývajúce z konania vo veci samej. Nesúhlasila s konštatovaním súdu prvej inštancie, že maloletý je v jej faktickej osobnej starostlivosti. Poukázala na obsah podaného návrhu, v ktorom uviedla, že maloletý sa poslednú dobu bojí ísť k otcovi a tento strach pramení z presvedčenia, že otec ho nevráti späť k maminke. Netuší odkiaľ maloletý nadobudol toto presvedčenie, avšak je evidentné, že dieťa má strach, že bude vytrhnuté z prirodzeného prostredia, v ktorom vyrastá a bude od nej odlúčený, pričom vzhľadom na vek dieťaťa, toto potrebuje oporu a stabilitu. Mala za to, že nemôže byť dôvodom na zamietnutie návrhu skutočnosť, že maloletý odmietol ísť k otcovi a tento sa násilne nedomáhal starostlivosti o maloletého. Namietala nesprávne právne posúdenie veci, keďže podmienkou vydania neodkladného opatrenia vôbec nemusí byť násilné domáhanie sa starostlivosti o dieťa. Uviedla, že otec maloletého sa v súčasnosti často pohybuje okolo jej bydliska matky, preto sa obáva, že by mohol maloletého uniesť a nevrátiť jej ho. Vyslovila názor, že neodkladné opatrenie je provizórnou úpravou pomerov účastníkov konania, ktorého cieľom by malo byť umožniť plynulý priebeh rozhodovania vo veci samej. To, že konanie vo veci samej trvá od roku 2018, sa javí ako zložité a komplikované, a že počas konania sa dieťa vyvíja, menia sa jeho názory, postoje, obavy je prirodzeným javom, ale faktom zostáva, že rodičia sa nevedeli doposiaľ dohodnúť, pričom otec opakovane a niekoľkokrát nedodržiaval časy odovzdávania dieťaťa. Mala za to, že nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia s odôvodnením bezprostredne hroziacej ujmy je preukázaná skutočnosťou, že maloletý je z neznámeho dôvodu presvedčený, že otec ho po odovzdaní matke nevráti, ako aj zvláštnym správaním otca a možnosťou závažnej psychickej ujmy, ktorá by

mohla vzniknúť maloletému, ak by sa otec rozhodol jej ho nevrátiť. Za daných okolností považovala nariadenie neodkladného opatrenia za súladné so záujmom maloletého, jeho zdravého psychického vývoja, eliminovania jeho strachu pred stykom s otcom z dôvodu neupraveného styku. K zamietnutiu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na určenie výživného na maloletého uviedla, že otec od ich rozchodu na výživu maloletého T. neprispieva vôbec, pričom maloletý má právo na životnú úroveň zodpovedajúcu jeho veku, neustálemu vývoju, zdravotnému stavu, ako i všetkým ostatným odôvodneným potrebám a nie je žiadúce, aby platenie, resp. fakticky neplatenie výživného zostávalo na svojvôli otca. Príjem otca síce nepozná, ale v čase spolužitia rodičov dosahoval sumu 1.500 eur. Navrhovala výživné priznať v nevyhnutnej miere vzhľadom na jej známy príjem otca a potreby maloletého dieťaťa, ktoré je zdravé a jeho výdavky predstavujú platby za stravu 150 eur, oblečenie, obuv 50 eur, drogéria, lekáreň 30 eur, voľnočasové aktivity 50 eur, hračky 30 eur, škôlka 24 eur plus 37 eur a raz ročne poplatok za ZRPŠ 45 eur. Uviedla, že maloletý žije v domácnosti, ktorú tvoria 3 osoby a náklady na domácnosť predstavujú: splátka hypotéky 390 eur mesačne, náklady spojené s bývaním 200 eur, elektrina 26 eur, plyn 30 eur, internet a televízia 27 eur mesačne. Namietala, že v prípade, ak súd konštatuje, že otec sa podieľa dobrovoľne na úhrade nákladov na maloletého, opomenul uviesť, v akom rozsahu sú tieto náklady z jeho strany realizované. Zdôraznila, že otec sa podieľal na úhrade polovice nákladov na škôlku a druhú polovicu hradila ona, pričom na ostatné náklady jej neprispieval. Vzhľadom na faktickú starostlivosť matky o maloletého, ako konštatuje súd prvej inštancie, je zrejmé, že matka hradí všetky náklady.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky vyslovil nesúhlas s návrhom matky na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu a tento žiadal zamietnuť. Pre nápravu navrhol, aby súd rozhodol o rovnomernej striedavej starostlivosti maloletého v pomere dní 7 : 7 dní tak, ako podal návrh vo veci samej na súde prvej inštancie a uložil matke povinnosť syna dávať do škôlky. Nesúhlasil s tvrdeniami matky, že nebola súdom prvej inštancie vypočutá, keďže v konaní sa riadne vyjadrovala či už ústne alebo písomne. Pokiaľ ide o model striedania starostlivosti o T., tento od rozchodu navrhla matka v režime 9 dní u matky a 5 dní u otca. Sama matka v rámci konania pred súdom prvej inštancie vo veci samej uviedla na otázku, prečo chce teraz zmeniť režim na výlučnú starostlivosť, že v čase rozchodu jej spomínaný model striedania o maloletého vyhovoval, teraz jej to už nevyhovuje, preto chce dostať syna do výlučnej starostlivosti, pričom ju vôbec nezaujíma, čo je pre syna potrebné. Uviedol, že matka mu neumožňuje so synom kontakt viac ako 5 dní, nemôže syna zobrať na dovolenku, maximálne 2 x do mesiaca na krátke výlety. K výhradám, že maloletého niekedy nedáva do škôlky uviedol, že aj riaditeľka materskej školy mu potvrdila, že aj iní rodičia takto postupujú a nevidí v tom problém. Zdôraznil, že so synom nemá možnosť stráviť Vianoce ani Silvestra, keď o to matku požiadal, odbila ho s tým, že ak chce tráviť so synom viac času, nemá ho dávať k jeho starým rodičom, ktorých však len navštevujú. Mal za to, že matke prekáža každá chvíľa, ktorú trávi so synom, lebo vtedy nemá na neho vplyv. Poukázal na to, že sudkyňa v konaní vo veci samej odporučila vyskúšať model striedavej starostlivosti po týždni na obdobie dvoch mesiacov, s čím matka nesúhlasila, robila obštrukcie, volala na sociálnu kuratelu a políciu a obvinila ho z únosu. K ďalším námietkam matky uviedol, že matka pôvodne súhlasila s neočkovaním maloletého, názor po rozchode zmenila, ak mal maloletý zdravotný problém (bradavice na rukách, nesprávne držanie tela), na toto matku upozorňoval a mal záujem vec riešiť. Tvrdenia matky o strachu maloletého, že ho nevráti matke, považoval za vymyslené a ničím nepodložené. Dal do pozornosti, že preberanie maloletého sa uskutočňovalo niekoľkokrát mimo škôlky, aj keď syn nejavil pár minút pred preberaním neochotu ísť k matke pri kontakte s ňou, odmietal ísť za ňou, a musel ho prehovárať a motivovať. Nemá v pláne syna obmedzovať v kontakte s matkou, práve naopak, vždy ho viedol k tomu, aby mal svoju matku rád. Má záujem tráviť so synom čas a aby tento čas bol rozdelený rovnomerne, maloletý od narodenia vyrastal v byte, v ktorom žije on a od malička veľmi rád navštevoval aj jeho rodinu. Pokiaľ ide o výživné, v konaní preukázal, že maloletému kupuje čo potrebuje, stravu, drogériu, oblečenie, hračky, vybavenie na rôzne športové aktivity, čo potvrdili aj zamestnanci sociálnej kurately, ktorí boli súdom vyzvaní, aby prešetrili podmienky v jeho domácnosti. Namietal tvrdenie matky o jeho príjme 1.500 eur ako ničím nepodložené s poukazom na daňové priznania za posledné roky. Uviedol, že pokiaľ matka uvádza, že má na syna mesačné náklady na obuv 50 eur, potom je otázne, prečo dieťa nemá zabezpečenú vhodnú obuv. Uviedol, že matka mala vždy veľký problém ustrážiť si financie, neustále čerpala úvery, ktoré nestíhala splácať a momentálne je zaťažená tiež minimálne dvoma úvermi. K návrhu matky na úpravu styku s maloletým zdôraznil, že matka mu bráni v prístupe k synovi, ktorého nevidel od 23.03.2020, podľa tvrdenia matky sa maloletý s ním nechce stretávať, ani telefonovať a nechce ho vidieť. Matka nie je schopná a nechce mu vysvetliť, že sa má vídať so svojim otcom. K maloletému sa staval zodpovedne a vždy mu doprial, čo potreboval, naučil ho hygienickým a stravovacím návykom, uspával ho takmer

vylučne on, lebo matka trávila čas iným spôsobom, učil ho správne vyslovovať slová a ich význam. Syn je v jeho starostlivosti v poriadku, už počas prvého roka návštevy škôlky mu platil plavecké kurzy, viedol ho k rôznym aktivitám, športoval s ním, kúpil mu lyžiarsku výstroj, zaplatil lyžiarsky a plavecký kurz, mal u neho bicykel a odrážadlo. Napriek tomu matka neustále vytvára v domácnosti konfliktné situácie a to aj v bezprostrednej blízkosti syna.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 a § 66 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že odvolanie matky je čiastočne dôvodné.

6. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. To však neznamená, že súd môže vydať neodkladné opatrenie len na základe tvrdení rodičov, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

7. Pri nariadení neodkladného opatrenia je rozhodujúce preukázať skutočnosť, že sú ohrozené pomery maloletého dieťaťa a nevyhnutná potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Uvedenú skutočnosť matka v konaní nepreukázala, pokiaľ ide o potrebu zverenia maloletého do jej osobnej starostlivosti. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi, pre ktoré súd prvej inštancie nevyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zverením maloletého do starostlivosti matky a poukazuje na ne v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie správne rozhodol, keď návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zverením maloletého do jej osobnej starostlivosti ako nedôvodný zamietol. Matka v odvolaní neuviedla žiadne dôvody zakladajúce zmenu napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd nespochybňuje, že medzi rodičmi dochádza ku konfliktom a nedorozumeniam, ktorú skutočnosť potvrdzujú obaja. V danom prípade je nesporné, že starostlivosť o maloletého zabezpečovali rodičia striedavo v režime 5 a 9 dní, čo vyplýva aj z obsahu zápisnice z pojednávania konaného pred súdom prvej inštancie dňa 10.03.2020 vo veci samej, na ktorom pojednávaní sa rodičia dohodli, že budú pokračovať v tomto režime a v účasti na psychologickú intervenciu poskytovanú im psychologičkou Mgr. R.. Odvolací súd preto nemohol zohľadniť námietky matky, že súd vychádzal z výsledkov pojednávania, ktoré prebehlo v mesiaci november 2019. Je všeobecne známe, že v období mesiacov marec a apríl 2020 v súvislosti s pandémiou koronavírusu došlo k uzatvoreniu školských a predškolských zariadení, čo vo vzťahu k odovzdávaniu maloletého v škôlke a nepochybne i s obavami súvisiacimi so šírením ochorenia COVID 19 spôsobilo rodičom problémy pri realizácii ich režimu starostlivosti o maloletého. Z obsahu podania matky i otca vyplýva, že aktuálne (v čase písomných podaní rodičov) starostlivosť o maloletého zabezpečuje matka. Odvolací súd za daných okolností dospel k záveru o nedôvodnosti podaného návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrením zverením maloletého do jej osobnej starostlivosti, keďže túto fakticky vykonáva. Matkou vyslovené obavy, že otec jej maloletého po pobyte u neho neodovzdá, sú len jej tvrdenia, ktoré nie sú ničím preukázané. Zo spisu je zrejmé, že obaja rodičia sa v minulosti o maloletého starali a obaja rešpektovali odporúčania psychologičky za účelom hľadania najvhodnejšieho riešenia pre maloletého. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že v poradenstve je potrebné pokračovať a rodičom za týmto účelom poskytnúť priestor na možnú dohodu o starostlivosti o maloletého. Odvolací súd neprihliadal na námietky matky vo vzťahu k nedostatočnému zabezpečeniu zdravotnej starostlivosti o maloletého otcom (nedodržiavanie očkovacieho režimu), nakoľko uvedené nemá vplyv na zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže obaja rodičia sú jeho zákonnými zástupcami, obaja majú právo s maloletým navštíviť v prípade potreby lekára a spoločne sa dohodnúť aj na jeho očkovaní. Odvolací súd sa stotožňuje v tomto smere s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie, ktorý poukazuje na výkon starostlivosti o maloletého oboma rodičmi v predchádzajúcom období a rovnako na návrh matky, ktorá nemá výhrady voči stretávaniu sa otca s maloletým na víkend aj s prespaním. Napokon odvolací súd prihliadal aj na obsah pripojeného spisu č.k. 39P 325/2018,

z ktorého vyplýva, že súd sa daným tvrdením matky zaoberal a vykonal šetrenie v domácnosti otca prostredníctvom kolízneho opatrovníka, ktorý v správe konštatoval vytvorené vhodné podmienky pre maloleté dieťa na strane oboch rodičov a zároveň sa vyjadril aj k držaniu zbrane otcom, keď uviedol, že otec má zbraň uskladnenú v trezore, ktorý je uzamknutý a kľúč je uložený na bezpečnom mieste tak, aby sa k nemu maloletý nedostal. Vzhľadom na rozporné tvrdenia rodičov a skutočnosť, že obaja spolupracujú s psychologičkou s cieľom zlepšenia komunikácie a nastavenia režimu starostlivosti o maloletého, odvolací súd dospel záveru, že matka nepreukázala dôvody, na základe ktorých by bolo potrebné jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zverením maloletého do jej starostlivosti vyhovieť. Odvolací súd sa rovnako stotožňuje so zamietnutím návrhu matky na úpravu styku otca s maloletým s poukazom na právo otca na styk s dieťaťom, právo prevziať si maloletého v určenom čase. Pokiaľ otec vo vyjadrení k odvolaniu navrhuje nariadiť striedavú starostlivosť o maloletého v pomere dní 7:7, odvolací súd udáva, že za aktuálnej situácie, kedy otec sám potvrdil, že maloletý od 23.marca 2020 s ním nebol v kontakte a podľa vyjadrenia matky maloletý otca odmieta, nie je vhodné bez preverenia aktuálnych podmienok a aktuálneho stavu, vyhovieť jeho odvolaciemu návrhu. Pokiaľ budú rodičia pokračovať v odbornom poradenstve a riadiť sa pokynmi psychologičky, dospejú k cieľu, ktorý bude pre dieťa ideálny, vhodný a súladný s jeho záujmom. V prípade, že otec nebude mať umožnený kontakt s maloletým a starostlivosť o maloletého bude naďalej zabezpečovať matka, je jeho právom domáhať sa súdnou cestou styku s maloletým alebo iného rozhodnutia vo veci starostlivosti o maloletého. Odvolací súd zdôrazňuje, že dané rozhodnutie je len dočasným a v prípade akejkolvek zmeny pomerov a nevyhnutnosti bezodkladnej úpravy pomerov je možné sa domáhať jeho zmeny súdnym rozhodnutím.

8. S prihliadnutím na skutočnosť, že v prejednáwanej veci ide o konanie o nariadenie neodkladného opatrenia odvolací súd sa zameril na náležitosti neodkladného opatrenia a podmienky pre jeho nariadenie vo vzťahu ku zvereniu maloletého do starostlivosti matky, ktoré v konaní preukázané neboli. Matka maloletého dieťaťa nepreukázala také ohrozenie dieťaťa, ktoré by vyžadovalo úpravu jeho pomerov rozhodnutím o dočasnom zverení matke.

9. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

10. Odvolací súd udáva, že neodkladné opatrenie vychádza z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. Na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie dospel odvolací súd k záveru, že sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 366 CMP, t.j. uloženie povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletého dočasne do rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej. Je nesporné, že v čase, kedy obaja rodičia zabezpečovali starostlivosť o maloletého v režime striedania v počte 5 a 9 dní sa aj otec podieľal na zabezpečení základných potrieb maloletého spočívajúcich v platbe za stravu, hygienické potreby a bývanie a prispel aj na náklady za škôlku. Za situácie, že starostlivosť o maloletého zabezpečuje aktuálne matka, ktorá poukazuje na to, že otec si neplní vyživovaciu povinnosť k maloletému, pričom otec v konaní nepreukázal žiadne úhrady titulom výživného na maloletého za mesiace apríl, máj a jún 2020, odvolací súd dospel k záveru o potrebe čiastočne vyhovieť návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia. S poukazom na ust. § 366 CMP a s prihliadnutím na vek maloletého a jeho potreby uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého v nevyhnutnej miere sumou 100 eur mesačne, pričom výška výživného bude ustálená v konaní vo veci samej, kde súd vyhodnotí možnosti a schopnosti rodičov a ich zárobkové a majetkové pomery, ako aj odôvodnené potreby maloletého aj pri zohľadnení výkonu starostlivosti rodičov o maloletého.

11. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o zverení a styku ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a vo výroku o výživnom v súlade s ust. § 388 CSP zmenil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

13. Odvolací súd rozhodol jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).